

SUNET ȘI LUMINĂ

Spectacolul care se petrece seară de seară în Cișmigiu, la rotonda scriitorilor, are poezia ficțiunii simple și miraculoase a poveștilor. Reluând tentația și tentativa spectacolului de sunet și lumină, Comitetul bucureștean pentru cultură și educație socialistă și-a asumat o răspundere foarte mare, vizibil condiționată de handicapul pe care îl impune dotarea tehnică necorespunzătoare. Rezultatul este meritoriu, prin entuziasm a fost depășit momentul improvizăției, care marca exerciții mai vechi (Vila Minovici, de pildă, în 1969) și sute de spectatori sînt pătrunși de frumusețea unui act de cultură cu certe calități spectaculare. Regizoarea Olimpia Arghir a contribuit generos, prin distribuirea exactă a cadențelor, la reușita îmbinării ansamblului de imagini. Titi Constantinescu a dat o nuanțare vizuală adecvată spațiului iluminat, punînd în valoare frumusețea cadrului, caracterizînd, prin efecte luminoase, ilustrația sonoră, găsînd mirificul corespondent de culoare și de umbră al cuvîntului și al gîndului nerostit. Romeo Vanica și Dan Popovici au combinat cu acuratețe voci, efecte fonice, melodice, într-o tonalitate corespunzătoare imaginii de sinteză a operei scriitorilor din rotundă, dar cel mai de laudă este Alecu Popovici, a cărui selecție este de o calitate incontestabilă, rafinînd ceea ce era mai marcant pe ideea titlului (*Ce-ți doresc eu ție dulce Românie*) pentru elementul cel mai reprezentativ al proiecției în contemporaneitate a personalității respective.

Dumitru Negreanu

TEATRU STUDENTESC

Am fost, nu demult, oaspete al celui mai tînăr și mai puțin ajutat teatru din Capitală — teatrul studentesc, — situat în podul Casei de Cultură din spatele Operei. Mi-am spus că, odată stagiunea încheiată, sau în curs de încheiere, spectacolul la care m-au invitat studenții trebuie să fie deosebit pentru a mai putea reține atenția cuiva. Și așa a fost. Alături de montajul de versuri intitulat: *Pretutindeni ești tu, pămîntule!*, cu care trupa condusă regizoral de Cătălin Nauru a simțit pe frunte laurii Marelui Premiu al

Festivalului Artei Studentești de la Timișoara, ni s-au dezvăluit frumusețea și înțelepciunea pildelor populare, reunite în cea de-a doua parte a spectacolului: *Om de omenie, sau cine poate face bine și nu face, păcătuiește*.

Prin urmare, de la versurile patetice sau sfioase, dar pline de afinitate cu țara, ale lui Ion Alexandru, Nichita Stănescu, Adrian Păunescu ș.a. am pășit direct în chintesența spiritului popular românesc — proverbul, zicala, cîmilitura. Actorii nu străluciau prin costume costisitoare, nici prin dicție ireproșabilă. Asta nu numai pentru că ei sînt neprofesioniști, ci și pentru că o perfecțiune exterioară fenomenului artistic pe care îl declanșau ar fi dăunat spectacolului. Acolo, pe scena îngustă a podului, se reconstitua un univers rustic, specific spiritualității românești. Se vorbea în șoaptă, înăbușit sau strigat, despre viață și moarte, dragoste și ură, pace și război... Și, iar despre viață și moarte, și despre omenie. Despre nevoia de omenie a noastră, a celor situați la gleznele Dunării ca o vorbă cu tile la gura unui bătrîn.

Explozia de vitalitate a acestor atît de dotați studenți, care aud că nu au avut alt sprijin bănesc decît premiul despre care aminteam, mă face să cred că a consemna și elogia reușita spectacolului lor este, pentru mine, mai mult decît o datorie, o onoare.

Corneliu Vadim Tudor

ESTIVALĂ

O declarație a actorului de revistă Puiu Călinescu, în legătură cu apariția lui George Constantin în spectacolul de estradă Zig-zag, jucat de Teatrul „Nottara“.

**Dacă George Constantin
Spune bancuri la estradă
Păi, mă bag și eu pe fir :
Cer să joc... Regele Lear !**

MASS.